

12

OČETOVSKI ZGLED JE NEPOGREŠLJIV

Veliko pesmi in misli je posvečenih materam. Matere so tiste, ki najiskreneje ljubijo svoje otroke, se zanje trudijo in jih nikoli ne prenehajo nositi v svojem srcu. Ena takšnih je bila tudi sveta Monika, mati svetega Avguščina. Za sinovo spreobrnjenje je molila dolga leta, dokler se ta ni v resnici spreobrnil.

»Vlogo mame razumem. Kakšna pa je vloga očeta?« je vprašala Manca.

»On je tisti, ki mora delati, da preživi svojo družino,« ji je odgovorila Tamara.

»Ne, ne,« je odkimal Serafinček, »naloga očeta je prav tako pomembna pri vzgoji, kot je vloga matere. Očetova naloga ni, da mora le delati, da preživi družino. Daleč od tega.«

»To sem povedala malo poenostavljeno,« je priznala Tamara. »Če pogledam svojega očeta, se ne vtika v vzgojo. Vse je tako, kot reče mami. Tudi na roditeljske sestanke v šolo ne hodi.«

»Oče ima svojo vlogo v družini. Mama je kot zavetje, kamor se otrok lahko zateče, ko je žalosten ali ko zboli. Oče pa je tisti, ki otroku pove, kaj je prav in kaj ne. V določenem obdobju mora oče prijeti otroka za roke in ga učiti pravil za življenje.«

»Aha, to pomeni, da je oče neke vrste policist,« se je oglasila Manca.

»Daleč od tega,« je odkimal Serafinček, »oče je tisti, ki svojega otroka nauči pravičnosti, miru in sočutja. Uči ga vestnosti, odgovornosti in predanosti.«

»Pa je med svetniki tudi kakšen oče?« je zanimalo Tamaro.

»Kaj še nisi slišala za svetega Jožefa? Ali pa za starše Janeza Krstnika ali Marije?« jo je strogo pogledal Peter.

»Dobro, za te sem slišala. Mislila sem na bolj navadnega očeta, če se lahko tako reče,« se je branila Tamara.

»Seveda so tudi bolj navadni očetje,« se je zasmel Serafinček, »takšen je recimo Vincenc Vilar David.«

»Za tega pa še nisem slišala,« je pomislila Manca.

»Verjamem. Rodil se je v Španiji pred sto leti. Družina, v kateri se je rodil, se je preživljala z izdelovanjem lončenine. Vincenc je bil mož z zdravimi vrednotami, ki je živel po krščanskih načelih. Ko se je poročil, je bil zgleden mož in oče. Po smrti staršev je z brati prevzel podjetje. Skrbel in pomagal je mnogim revnim ljudem. Do svojih delavcev je bil pravičen in pošten. Ko je v Španiji izbruhnila državljanska vojna, je bil tesno povezan s Cerkvijo in pomagal je številnim duhovnikom. Zato je postal trn v peti revolucionarjem, ki so se borili proti vsemu, kar je bilo krščanskega. Nekega dne so prišli ponj in ga kmalu za tem ustrelili.«

»Torej je v resnici mučenec,« je ugotovila Manca.

»Da, v resnici je mučenec. Ker je bil pokončen mož, ki ni odstopal od pravih krščanskih vrednot in moralnih načel, je moral umreti.«

»Lahko bi rekli, da je zlo premagalo dobro,« je ugotovil Peter.

»Zlo nikoli ne premaga dobrega, Peter. Navzven se včasih zdi, da je to res tako, vendar na koncu vedno zmagaja dobro. V lepem spominu ostanejo ljudje, ki so bili dobri in pošteni. Čeprav so morali umreti, njihova smrt ni bila zastoj, ker ostane njihov zgled,« je Serafinček podučil Petra.

»Zakaj pa Bog takih ljudi ne obvaruje?« je zanimalo Tamaro.

»Pozabljaš, da noben človek na zemlji ne živi večno. Življenje se vsakemu prej ali slej izteče. Vsak človek, ki živi tako, da

ostane njegov zgled živ še po smrti, je izpolnil svojo življenjsko nalogo. Mnogi lahko ravnajo po njegovem zgledu.«

Naloga: *Ob Marijinem oltarčku zmoli molitev Sveti angel za vse brezposelne.*